

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 406/2022
20.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Минића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 427/22 од 06.04.2022. године, поднетом против првобитне пресуде Вишег суда у Нишу Кв 601/21 од 07.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

Усваја се као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 427/22 од 06.04.2022. године, па се преиначава правоснажна пресуда Вишег суда у Нишу Кв 601/21 од 07.12.2021. године, тако што се делимично усваја захтев за изрицање јединствене казне поднет од стране Вишег јавног тужилаштва у Нишу Кт.бр. 149/16 од 06.09.2021. године у односу на осуђеног Александра Минића из ..., ЈМБГ ..., од оца АА и мајке ББ, девојачко ..., из ... ул. ... бр. ..., па се преиначавају у погледу одлуке о казни правоснажне пресуде:

-Вишег суда у Нишу СПК.бр. 32/16 од 05.01.2017. године, којом је осуђени Александар Минић оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године.

-Вишег суда у Нишу 2К.бр. 133/14 од 31.05.2016. године којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца.

-Основног суда у Нишу 13К.бр. 597/17 од 24.01.2018. године којом је оглашен кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 6 месеци.

-Основног суда у Прокупљу 5К.бр.106/18 од 19.03.2019. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 3 месеца.

-Основног суда у Прокупљу 7К.бр.796/18 (7 СПК бр.141/19) од 04.10.2019. године којом је оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 30. и 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 1 године и 6 месеци.

-Основног суда у Нишу 2К.бр. 692/20 од 24.09.2020. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 6 месеци,

тако што Врховни касациони суд окривљеног Александра Минића, узимајући раније изречене казне као утврђене, применом одредбе члана 60. и 62. КЗ и члана 552. став 1. тачка 1) ЗКП

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 9 (ДЕВЕТ) ГОДИНА И 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ у коју казну се има урачунати време проведено на издржавању казне по пресуди Вишег суда у Нишу СПК 32/16 од 05.01.2017. године у периоду од 22.05.2017. године до 05.03.2021. године, са урачунатим притвором у трајању од 2 месеца и 17 дана и по пресуди Вишег суда у Нишу 2К 133/14 од 31.05.2016. године коју издржава од 05.03.2021. године па надаље, са урачунатим притвором у трајању од 17 дана, док се захтев Вишег јавног тужилаштва у Нишу Кт. бр. 149/16 од 06.09.2021. године одбија у делу који се односи на пресуду Вишег суда у Нишу 8 К бр. 595/17 од 17.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Кв 601/21 од 07.12.2021. године усвајањем захтева за изрицање јединствене казне Вишег јавног тужилаштва у Нишу Кт.бр. 149/16 од 06.09.2021. године окривљени Александар Минић преиначењем одлуке о казни правоснажних пресуда: Вишег суда у Нишу СПК.бр. 32/16 од 05.01.2017. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године, Вишег суда у Нишу 2К.бр. 133/14 од 31.05.2016. године којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца, Основног суда у Нишу 8К.бр.595/17 од 17.10.2017. године којом је оглашен кривим због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, Основног суда у Нишу 13К.бр. 597/17 од 24.01.2018. године којом је оглашен кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 6 месеци, Основног суда у Прокупљу 5К.бр.106/18 од 19.03.2019. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 3 месеца, Основног суда у Прокупљу 7К.бр.796/18 (7 СПК бр.141/19) од 04.10.2019. године којом је оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у вези члана 30. и 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 1 године и 6 месеци, Основног суда у Нишу 2К.бр. 692/20 од 24.09.2020. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању 6 месеци, осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од десет година у коју му је урачунато време проведено у притвору и на издржавању казне по напред наведеним пресудама.

Против наведене правноснажне пресуде Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ 427/22 од 06.04.2022. године, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 105. тачка 6) и члана 107. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је доношењем побијане правноснажне пресуде учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 105. тачка 6) и члана 107. став 6. КЗ.

Наиме, из списка предмета произилази да је окривљени пресудом Основног суда у Нишу 8К.бр. 595/17 од 17.10.2017. године оглашен кривим због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, која је постала правноснажна дана 17.10.2017. године а за коју је решењем Основног суда у Нишу Кв 1139/21 од 26.10.2021. године утврђена застарелост извршења казне.

Одредбом члана 107. став 1. КЗ, прописано је да застарелост извршења казне почиње да тече од дана када је пресуда којом је казна изречена постала правноснажна.

Како се, у конкретном случају, сходно одредби члана 105. тачка 6) КЗ изречена казна не може извршити када протекне 2 године од осуде на казну затвора до једне године и како, сходно одредби члана 107. став 6. КЗ застарелост извршења казне настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост извршења казне, то је у конкретном случају 17.10.2021. године, односно пре доношења побијане пресуде, наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од 6 месеци, на коју је окривљени Александар Минић осуђен пресудом Основног суда у Нишу 8К.бр. 595/17 од 17.10.2017. године, која је постала правноснажна дана 17.10.2017. године а што је све утврђено и решењем Основног суда у Нишу Кв 1139/21 од 26.10.2021. године, те иста правноснажна пресуда не може бити предмет спајања са другим правноснажним пресудама којима је окривљени осуђен.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и побијану правноснажну пресуду Вишег суда у Нишу Кв 601/21 од 07.12.2021. године преиначио и окривљеног Александра Минића осудио на јединствену казну затвора у трајању од девет година и шест месеци, урачунавајући му у изречену казну сагласно члану 62. КЗ време проведено на издржавању казне затвора и у притвору по правноснажним пресудама Вишег суда у Нишу Спк 32/16 од 05.01.2017. године и Вишег суда у Нишу 2 К 133/14

од 31.05.2016. године, при чему му није узео као утврђену казну затвора у трајању од 6 месеци, по пресуди Основног суда у Нишу 8К.бр. 595/17 од 17.10.2017. године обзиром да је у односу на исту наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора, те се иста не може извршити.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 2. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић